

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Curationes. n. 49.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

cio, multis implicata superstitionibus, multis, maleficiorum circumscripta atque ludificata præstigijs, nullius subdita potestati, faciles recta nuntiantibus dabat aures, difficulter actione quæ audierat complectebatur, naturâ vitiatâ inhibente, retrahente consuetudine, exemplo, Societate, quæ, cum nõdum eo loci constituenda videretur Europæorum Colonia, plus virium habitura essent ad semina quæ iaciebantur corrumpenda, quam paucorum hominum industria aut labores ad fouenda: Itaque re cum Superiore *Dominico Coelho* per literas communicata reuertit ad *S. Paulum*, paucorum Infantium Baptizatorum coronis cõtentus, quando quidem adulti tanti præmij sua se rapacitate reddebant incapaces. Duo hoc in itinere narratur accidisse miraculo similia. Delederant nauigantes in Insulam Sancto Sebastiano & oppido Sanctorum interiacentem; post modicam refectionem subdlexerat se *Almeyda*, pro more suo, vt orationi recollectionique aliquid daret temporis; Cum ad horam concidendi non adesset quaeritur sollicitè & fat diu, cura suspensis omniû animis tanquam de perditio, apparet subito in medio astantium, auditurque dicere, *Hic sum*, cum nemo quâ vel vnde venisset notare potuerit. Aliud erat de Balena cymbam insequente; Hæc illis in oris visuntur frequentes non paruo commeatium periculo. Accesserat propius ista, & capite cymbam penè contingebat; *Almeida* impeteritus suum exerit, & data benedictione dimittit ludibundâ & quasi de beneficio exultantem. Et hæc quidem vnicuique licitum est pro arbitrio interpretari; Pleni sunt autè eius Historiæ libri quintus & sextus, varijs generibus curationum, prædictionumque, quæ si ita vt narantur gesta sunt, haud paruam miraculi speciem gerunt; gesta autè esse vt narrantur non est cur quispiam in dubium vocet, cum à fide dignis & iuratis testibus narrentur: quorû quædam hic inserenda duxi, nè eius viri per Europam oblcara sit existimatio, qui in altero orbe commune fuit dolentium perisogium, & oraculum dubitantium.

XXX XII. *Ioannes de Oliveira* Coadiutor Societatis & Pharmacopæus à febris Hecticæ agritudine eo deductus fuerat vt cum graeolentem putredinem per os eijceret, medicorum iudicio à communi consuetu præcul amouendus videretur, accedit ad hominem *Almeida* & sic alloquitur; "Doleo, mi frater, quod Medici tuo malo non reperiant remedium; si Pater Rector dabit veniam, ego ducam te extra Collegium, & confido in Deo, & in Virgine Matre Admirabili, & in Patre nostro *Francisco Xaue-rio*, quod post paucos dies reducam te sanum, vt multis deinde annis possis seruire Societati.) Eadem cum repetijset coram Rectore, impetrata licentiâ concedit in villam illi Collegio annexam (erat autem Fluminis Ianuarij) Isthic instituit nouendiales ferias Ieiuniorum, ciliciorum, flagellationum, precationum, in honorem præcipuè Virginis Mariæ & Sancti Xauerij; de die Sacrosanctum Sacrificium offerbat in eundem finem, de nocte adibat bonum fratrem, animabat, fouebat manu pectus & latera, hortabatur vt suam adderet operâ precando, & in intercessione Beatissimæ Virginis & San-

Curationes
L. 5. c. 7.

Sancti *Xauerij* fiduciam collocaret; sæpius illi affirmans quod eorum meritis esset salutem recepturus. Die nouenæ ultimo post diuinam Eucharistiæ oblationem, irruens in amplexus "Eia inquit, frater, plurimas age Deo gratias, & Virgini Matri Admirabili; concessum est quod petebamus; confirmata fuerat in tefebri hæctica, cum vlcere in iccore; non voluit Deus vt moreris adhuc, sed vt ad aliquot annos viuas, sicut alter Rex *Ezechias*, cui addidit quindecim; die Sancti *Xauerij* eris perfectè sanus, ad eius enim intercessionem concessit hoc Deus.) neque sefellit euentus; vt crastinus illuxit, (erat enim ille Sancto sacer) perfectè sanum reduxit ad collegium, & à porta domus ad infirmorum stationem pergens, (vbi simili ex morbo iacebat æger quidam antiquus Pater *Andreas d'Almeida*) versus ad fratrem, "Carissime, inquit, tibi hunc Patrem commendo, hac enim de causa Deus tibi vitam prorogauit vt istius & aliorum huius Collegij infirmorum curam habeas.)

L. 5. c. 8.

Francisco Baretto Faria

creuerat intus in pectore *Apostema* sub iccore, quod arte Chirurgica sectum copiosam putremque fundebat saniem, non ex vlcere solùm, sed & ore, cæterisque corporis debilitati meatibus, iunctis symptomatibus mortem non longè positam indicantibus; Intrat *Almeida*, locum vlceris manu suauiter pertentat perfricatque, solatur ægrum, animat ad spem sanitatis intercessore Sancto *Iosepho* Virginis sponso, & huius effigiem apud eum memoriæ gratia relinquit, petens vicissim eleemosynam in fabricam Templi impendendam eiusdem Sancti; ponere iubet metum, quod non esset ex illa ægritudine moriturus. In iacentibus dubitationem ijs qui astabant, asseuerauit fidenter rem ita se habere, quoniam Dominus Deus Sancto *Iosepho* illam fecisset gratiam. Conualuit; narrauitque Rectori alias rei circumstantias. Initio morbi accessisse *Almeidam*, pertentatoque latere fixisse sub pectore modicum ceræ iussisseque nè amoueretur donec ipse rediret; rediens reperit locum inflatum, prænuuntiauitque illum esse in quo secandum esset *Apostema*. Tum tradidit chartam hæc addens "Seruet benè Dominatio Vestra istam chartam, in illa omnim scriptæ sunt gratiæ admirabiles quas Sanctus *Ioseph* Sponsus Virginis operatus est, & operabitur in Dominatione Vestra in hac ægritudine; Legat illam sæpius postquam experientia cognouerit beneficium præcipuum sanitatis.) Chartam Baretus non legerat ægritudine impediente cum *Almeida* illam repetijt, fortè nè in laudem suam aliquam cederet tanto ante tempore cognouisse notauisseque futura.

L. 5. c. 1.
n. 5. & 7.

Michæl d'Almeida

cuius Sancti Pauli habebat ancillam in villa quadam sua, quæ præterquam quod esset utroque oculo capta, morbo afflictabatur tam graui vt multis tentatis inuuliter remedijs extrema opperiretur: Ingreditur *Almeida* noster pedes, reti, quo lecti vice utebatur, ex bacillo pendente; (is modus erat quod domos suburbana percurrebat ad mancipia spiritualibus auxilijs iuuanda) solatur afflictam, dat aures confitenti, tum manum imponens capiti. "Bono animo, inquit, sis *Grimæza* (id enim erat ei nomen) statim sanaberis, & vilum